

**UCHWAŁA NR XVII/149/2025
RADY MIEJSKIEJ W JAWORZE**

z dnia 24 września 2025 r.

w sprawie przekazania skargi Wojewody Dolnośląskiego we Wrocławiu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 ze zm.) art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. 2024 r. poz. 935 z późn. zm.) uchwala się, co następuje:

§ 1. 1. Rada Miejska w Jaworze przekazuje skargę Wojewody Dolnośląskiego we Wrocławiu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu.

2. Odpowiedź na skargę stanowi załącznik nr 1 do uchwały

§ 2. Zobowiązuje się Burmistrza Miasta Jawora do przesłania skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Jawora.

§ 4. 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Jaworze

Andrzej Madej

Jawor, dnia 15 września 2025 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny
we Wrocławiu

za pośrednictwem
Wojewody Dolnośląskiego

ODPOWIEDŹ NA SKARGĘ

Wojewody Dolnośląskiego na uchwałę nr XIV/123/2025 Rady Miejskiej w Jaworze z dnia 27 maja 2025 r., w sprawie wyrażenia sprzeciwu wobec relokacji migrantów na terenie Miasta Jawor.

Działając na podstawie art. 89 ust. 1 oraz 1a ustawy z dnia 08 marca 1990 r. o samorządzie gminnym oraz art. 3 ust. 2 pkt. 5 i art. 3 § 2a ustawy z dnia 30.08.2002 r. prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi wnoszę o **ODDALENIE SKARGI** Wojewody Dolnośląskiego w sprawie stwierdzenia nieważności § 2 uchwały nr XIV/123/2025 Rady Miejskiej w Jaworze z dnia 27 maja 2025 r., w sprawie wyrażenia sprzeciwu wobec relokacji migrantów na terenie Miasta Jawor jako, że przepis § 2 został sformułowany zgodnie z podstawą prawną i nie narusza kompetencji organu wykonawczego gminy (art. 151 ustawy prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi).

UZASADNIENIE

Zarzut naruszenia treści przepisów art. 18 ust. 2 pkt. 2 i 15 oraz art. 31 ustawy o samorządzie gminnym wynika w ocenie Radnych Klubu Prawa i Sprawiedliwości Rady Miejskiej w Jaworze będących autorami projektu cytowanej uchwały jest nadinterpretacją wymienionych przepisów. Rada Miejska w treści cytowanej uchwały poparła w całości (21 radnych) złożony projekt uchwalając powyższy akt prawny.

Zdaniem radnych § 2 uchwały zaskarżony przez Wojewodę Dolnośląskiego mieści się w granicach stanowienia rady gminy o kierunkach działania burmistrza (art. 18 ust. 2 pkt. 2 ustawy) i nie ingeruje w kierowanie przez niego bieżącymi sprawami gminy. Są to działania niewładcze o charakterze intencyjnym pozostające w granicach przewidzianych w przepisach prawa.

Zobowiązanie Burmistrza Gminy Jawor do użycia przysługujących mu wszelkich narzędzi prawnych aby nie dopuścić do przyjmowania migrantów w trybie przymusowej relokacji nie narusza granic zawartych w cytowanym przepisie art. 18 ust. 2 pkt. 2 ustawy o samorządzie gminnym dającej prawo radzie gminy do wytyczania kierunków działania. Jest też bezsprzecznie zgodne z art. 16 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej oraz z wolą ogółu mieszkańców Jawora jako wspólnoty samorządowej. Taka decyzja Rady nie narusza też w żaden sposób przepisu art. 2 i 7 ww. ustawy zasadniczej co podnoszono w skardze. Rada nie określiła konkretnego sposobu realizacji zadania „niedopuszczenia do niezgodnej z prawem relokacji cudzoziemców”.

W postępowaniu nadzorczym Wojewoda Dolnośląski powziół pewne wątpliwości i stąd skierował szereg zapytań do Burmistrza Miasta. W odpowiedzi na jedno z nich, pismem z dnia 30 czerwca 2025r. Burmistrz wyraził indywidualną (własną) ocenę działania Rady Gminy twierdząc, że organ przekroczył kompetencje w sposób nieuprawniony w sferę organu

wykonawczego gminy. Ponadto użycia przez Burmistrza Miasta określenia, że rada w uchwale dyskryminuje cudzoziemców jest sprzeczne z treścią § 1 tej uchwały, zaś tego przepisu Wojewoda Dolnośląski nie zaskarżył. Na podkreślenie zasługuje również fakt iż projekt uchwały, który w sposób jasny i czytelny mówi o **PRZYMUSOWEJ RELOKACJI** nie stanowi aktu dyskryminacji, który to Burmistrz Miasta w korespondencji z Wojewodą podkreśla.

Rada Miejska, podejmując uchwałę nr XIV/123/2025, nie wkroczyła w sferę zastrzeżoną dla administracji rządowej ani dla organów centralnych. Należy podkreślić, że uchwała nie ma charakteru normatywnego – nie ustanawia prawa miejscowego, nie wprowadza obowiązków ani zakazów wobec organów rządowych czy obywateli. Nie nakazuje ani nie zakazuje wojewodzie, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych czy Radzie Ministrów podejmowania określonych działań.

Jej treść ogranicza się do wyrażenia sprzeciwu wobec ewentualnej przymusowej relokacji migrantów na terenie gminy oraz do zobowiązania burmistrza do wykorzystania „przysługujących mu narzędzi prawnych”. Tego rodzaju sformułowanie nie kreuje nowych kompetencji ani nie modyfikuje obowiązków organu wykonawczego – jest jedynie wskazaniem kierunku działań zgodnego z wolą rady jako organu przedstawicielskiego.

Tym samym uchwała pełni funkcję deklaracji politycznej, zbliżonej do rezolucji parlamentarnych czy stanowisk sejmików wojewódzkich. Tego rodzaju akty są dopuszczalne w polskim systemie prawnym – stanowią bowiem formę artykulacji poglądów wspólnoty samorządowej i nie mają skutków normatywnych.

Orzecznictwo sądów administracyjnych potwierdza, że uchwały stanowiskowe nie są aktami prawa miejscowego i nie naruszają kompetencji innych organów. W tym ujęciu uchwała jaworska pozostaje całkowicie w zgodzie z konstytucyjnym podziałem zadań między administracją rządową

a samorządem. Nie ogranicza swobody działań państwa w realizacji polityki migracyjnej, a jedynie artykułuje stanowisko lokalnej wspólnoty, korzystając z prawa do reprezentacji interesów mieszkańców.

W tym stanie rzeczy wniosek o oddalenie zaskarżonej uchwały jest w pełni uzasadniony wobec czego Rada Miejska w Jaworze wnosi jak we wstępie.